

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 15.

Vydána dne 28. února 1934.

Obsah: (32.—35.) 32. Zákon, kterým se prodlužují a doplňují zákony týkající se bytové péče. — 33. Zákon o dočasných opatřeních v exekucím a konkursním řízení proti zemědělcům. — 34. Zákon o dočasných opatřeních v exekucím a konkursním řízení proti nezaměstnaným. — 35. Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost ujednání o prodloužení dohody o úpravě obchodních styků mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 6. října 1933, sjednané dne 26. února 1934.

32.

Zákon ze dne 23. února 1934,

kterým se prodlužují a doplňují zákony týkající se bytové péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, ve znění a se změnami podle zákona ze dne 27. března 1930, č. 30 Sb. z. a n., zákona ze dne 26. listopadu 1930, č. 166 Sb. z. a n., zákona ze dne 19. prosince 1931, č. 210 Sb. z. a n., zákona ze dne 27. října 1932, č. 164 Sb. z. a n., zákona ze dne 30. března 1933, č. 54 Sb. z. a n., a zákona ze dne 22. prosince 1933, č. 244 Sb. z. a n., prodlužuje se se změnami uvedenými v § 2 a s výhradou toho, co je ustanoveno v § 3, do 31. prosince 1935.

§ 2.

Zákon č. 44/1928 Sb. z. a n. o ochraně nájemníků se mění takto:

1. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 9 bude zníti:

„9. prokáže-li pronajimatel pravoplatné úřední povolení k užitečnější stavbě, kterou nelze provést bez vyklizení najatých místností. Výpověď lze dáti podle tohoto ustanovení nejméně na 3 měsíce. Jestliže pronajimatel ze své viny buď nezapočne se stavbou do 3 měsíců po odevzdání bytu anebo v ní nepokračuje nepřetržitě, je povinen nájemní-

kovi pronajmouti znovu byt, zaplatiti útraty stěhovačí a nahraditi jinou škodu;“

2. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 10 bude zníti:

„10. chce-li se vlastník domku nastěhovati na trvalo do bytu ve svém domku, který má pouze jeden nebo dva byty a jehož vlastnictví nabyl před 31. prosincem 1931;“

3. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 12 bude zníti:

„12. chce-li se pronajimatel nastěhovati do bytu ve svém domě, jehož vlastnictví nabyl nejméně dva roky před podáním návrhu na výpověď; jde-li o byt skládající se z jedné obytné místnosti a kuchyně s příslušenstvím nebo o byt menší, lze dáti výpověď, jen opatří-li pronajimatel nájemníkovi náhradní byt, který soud uzná za dostatečný. Ustanovení toho nelze užiti, má-li pronajimatel přiměřený byt v domě svém nebo manželově, nebo je-li v jeho domě nebo v domě manželově přiměřený byt, který nepodléhá ustanovením tohoto zákona a není obýván příslušníky rodiny pronajimatelovy;“

4. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 13 bude zníti:

„13. potřebuje-li pronajimatel bytu v domě, jehož vlastnictví nabyl nejméně dva roky před podáním návrhu na výpověď, pro své ženaté nebo vdané děti nebo pro děti, které sňatkem hodlají založiti vlastní domácnost, a nemají dostatečného bytu vlastního; jde-li o byt skládající se z jedné obytné místnosti a kuchyně s příslušenstvím nebo o byt menší, lze dáti výpověď, jen opatří-li pronajimatel nájemníkovi náhradní byt, který soud uzná za dostatečný. Ustanovení toho nelze užiti, je-li v domě pronajimatelově, jeho manžela, osob, které chce pronajimatel do bytu nastěhovati,

nebo jejich rodičů přiměřený byt, který nepodléhá ustanovením tohoto zákona a není obýván pronajimatelem nebo příslušníky jeho rodiny. Byla-li podle tohoto ustanovení dána výpověď z jiného bytu v téže domě, nelze tohoto ustanovení užití před uplynutím jednoho roku;“

5. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 14 bude zníti:

„14. potřebuje-li pronajimatel provozovny v domě, jehož vlastnictví nabyt nejmeně dva roky před podáním návrhu na výpověď, pro sebe, svého manžela nebo své dítě. Ustanovení toho nelze užití, je-li v domě pronajimatelově, jeho manžela nebo jeho dítěte přiměřená provozovna nepodléhající ustanovením tohoto zákona;“

6. Ustanovení § 1, odst. 2, č. 15, 16 a 20 se zrušují; ustanovení § 1, odst. 2, č. 17, 18 a 19 dostanou čísla 15, 16, 17.

7. Ustanovení § 4, odst. 5 bude zníti:

„(5) Do usnesení lze podat rekurs do 8 dní od jeho doručení ke krajskému soudu; rekurs je podatí u okresního soudu. Do usnesení krajského soudu se nepřipouští opravný prostředek. Usnesení, nabylo-li právní moci, nahrazuje platnou výpověď.“

8. Ustanovení § 5 bude zníti:

„O útratách řízení platí zásady řízení sporného.“

9. Ustanovení § 6, odst. 1 bude zníti:

„(1) Po smrti nájemníkově vstupují v nájemní smlouvu o bytu příslušníci jeho rodiny, bydleli-li v jeho bytě v době jeho smrti alespoň již 3 měsíce, nemajíce vlastního bytu. Není-li takových osob nebo jde-li o jiné místnosti než byty, spravuje se přechod práv z nájemní smlouvy na dědice nájemníkovy a poměr mezi dědici a pronajimatelem ustanoveními práva občanského.“

10. Ustanovení § 8, odst. 3 se zrušuje.

11. Ustanovení § 9, odst. 1 a 2 budou zníti:

„(1) Měl-li nájemník dne 1. května 1924 místnosti již najaty, jest bez újmy ustanovení posledního odstavce tohoto paragrafu obecně přípustno zvýšení nájemného:

od 1. dubna 1934

a) u menších bytů a jednotlivých částí bytu, než které jsou uvedeny pod písm. b), na částku nepřevyšující základní nájemné o 90%,

b) u bytů a jednotlivých částí bytu, obsahujících 2 obytné místnosti a kuchyni, nečítajíc

pokoje pro služebné a ostatní příslušenství, na částku nepřevyšující základní nájemné o 110%,

c) u bytů větších, než které jsou uvedeny pod písm. b), a u jiných místností mimo místnosti uvedené pod písm. d) na částku nepřevyšující základní nájemné o 130%,

d) u místností užívaných k výdělečné činnosti, které nejsou částí bytu:

1. na částku nepřevyšující základní nájemné o 100%, jde-li o malé provozovny,

2. na částku nepřevyšující základní nájemné o 190%, jde-li o střední provozovny;

od 1. července 1934

u malých provozoven [písm. d), č. 1], byla-li nájemníkovi podle posledního předpisu vyměřena podle zákona o přímých daních všeobecná daň výdělková z ryziho výtěžku dani podrobeného

více než 4.000 Kč a nejvýše 7.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 130%,

více než 7.000 Kč a nejvýše 15.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 180%,

více než 15.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 250%.“

„(2) U místností, pronajatých po 1. květnu 1924 novému nájemníku, jest bez újmy ustanovení posledního odstavce tohoto paragrafu obecně přípustno zvýšení nájemného:

od 1. dubna 1934

a) u menších bytů a jednotlivých částí bytu, než které jsou uvedeny pod písm. b), na částku nepřevyšující základní nájemné o 120%,

b) u bytů a jednotlivých částí bytu, obsahujících 2 obytné místnosti a kuchyni, nečítajíc pokoje pro služebné a ostatní příslušenství, na částku nepřevyšující základní nájemné o 140%,

c) u bytů větších, než které jsou uvedeny pod písm. b), a u jiných místností mimo místnosti uvedené pod písm. d) na částku nepřevyšující základní nájemné o 150%,

d) u místností užívaných k výdělečné činnosti, které nejsou částí bytu:

1. na částku nepřevyšující základní nájemné o 110%, jde-li o malé provozovny,

2. na částku nepřevyšující základní nájemné o 190%, jde-li o střední provozovny;

od 1. července 1934

u malých provozoven [písm. d), č. 1], byla-li nájemníkovi podle posledního předpisu vyměřena podle zákona o přímých daních všeobecná daň výdělková z ryzího výtěžku dani podrobeného

více než 4.000 Kč a nejvýše 7.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 130%,

více než 7.000 Kč a nejvýše 15.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 180%,

více než 15.000 Kč, na částku nepřevyšující základní nájemné o 250%."

12. Ustanovení § 9, odst. 3 se zrušuje.

13. Ustanovení § 10 bude zníti:

„(1) Do vyměřovacího základu daně činnosti na rok 1934 se nezapočítává:

a) částka, rovnající se tolika procentům základního nájemného, o kolik bylo zvýšeno nájemné podle ustanovení o obecně přípustném zvýšení nájemného, nejvýše však 70% základního nájemného,

b) část zvýšení nájemného z důvodu úhrady nákladu, učiněného na občasně nebo mimořádně nutné opravy a obnovy domu podle ustanovení uvedených v posledním odstavci § 9, o kterou je toto zvýšení vyšší než částka uvedená pod písm. a),

c) zvýšení nájemného podle § 12, odst. 2 tohoto zákona,

d) částka rovnající se 20% základního nájemného a u bytů, u kterých nájemné nepřevyšuje 600 Kč ročně, 50% základního nájemného.

(2) Částky uvedené v odstavci 1 nezapočítávají se rovněž do vyměřovacího základu obecních dávek vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) na rok 1934."

14. Ustanovení § 14 bude zníti:

„(1) Ustanovení §§ 8 až 12 se nevztahují:

1. na nájemní smlouvy dosud trvající, které byly učiněny na určitou dobu před 1. březnem 1934 za podmíněk, za kterých bylo dovoleno smluviti nájemné volně;

2. na nájemní smlouvy učiněné po 28. února 1934 aspoň na 4 léta;

3. na nájemní smlouvy učiněné po 28. února 1934 o středních provozovnách [§ 9, odst. 1, písm. d), č. 2] aspoň na 2 léta.

(2) Nedohodnou-li se strany jinak, je nájemník povinen platiti i po uplynutí smluvené nájemní doby nájemné placené v posledním nájemním období, ačli nájemné podle §§ 8 až 12 není vyšší."

15. Ustanovení § 15, odst. 2 bude zníti:

„(2) Zvýšení nájemného za měsíc březen 1934 je přípustné za podmínek platných do 28. února 1934."

16. Ustanovení §§ 17 a 19 se zrušují.

17. Ustanovení § 22, odst. 3 bude zníti:

„(3) K žádosti nájemníka, jemuž bylo nájemné zvýšeno vzhledem k předpisu daně důchodové nebo výdělkové, upraví soud nájemné na míru jinak podle § 9 přípustnou, prokáže-li nájemník, že podle pozdějšího předpisu nemá dani podrobeného důchodu (ryzího výtěžku), který je podmínkou zvýšení nájemného."

18. Ustanovení § 23, odst. 4 bude zníti:

„(4) O útratách řízení platí zásady řízení sporného."

19. Ustanovení § 24 bude zníti:

„Do usnesení soudu podle §§ 21 a 22 lze podati rekurs do 15 dnů od jeho doručení ke krajskému soudu; rekurs jest podati u okresního soudu. Do usnesení krajského soudu se nepřipouští opravný prostředek."

20. Ustanovení §§ 25 až 27 se zrušují.

21. Ustanovení § 30 doplňuje se odstavcem 2 tohoto znění:

„(2) K příslušníkům rodiny podle ustanovení tohoto zákona se počítají manžel, příbuzní v řadě přímé a sourozenci."

§ 3.

(1) Poměry z nájemních smluv o bytech, skládajících se mimo kuchyně a obytné pokoje pro služebné ze 3 obytných místností, spravují se ustanoveními práva občanského počínajíc dnem 1. ledna 1935, a užívalo-li se jich do 28. února 1934 zcela nebo zčásti k výkonu jakéhokoli povolání, počínajíc dnem 1. dubna 1935.

(2) Poměry z nájemních smluv o místnostech užívaných k výdělečné činnosti, které nejsou částí bytu a mají povahu středních provozoven, spravují se ustanoveními práva občanského počínajíc dnem 1. dubna 1935.

(3) Ke dnům určeným v odstavcích 1 a 2 lze nájemní smlouvy o bytech a provozovnách

tam uvedených vypovědět již dříve podle obecných ustanovení se zachováním výpovědní lhůty smluvené nebo zvláštními předpisy stanovené nebo v místě obvyklé, u středních provozoven však nejméně šestiměsíční.

(4) Počínajíce nejdříve dnem 1. ledna 1935 spravují se ustanoveními práva občanského poměry z nájemních smluv o bytech, nikoli o jiných místnostech nájemníků,

1. kterým byla pravoplatně předepsána za rok 1933 nebo pozdější daň důchodová z důchodu alespoň 24.000 Kč, nemají-li zákonnou povinnost pečovat o výživu jiné osoby,

2. kterým byla pravoplatně předepsána za rok 1933 nebo pozdější daň důchodová z důchodu alespoň 36.000 Kč, mají-li zákonnou povinnost pečovat o výživu nejméně jedné osoby,

ačli nájemník neosvědčí skutečnosti, z kterých lze důvodně usuzovat, že jeho zdaniitelný důchod od posledního platebního předpisu klesl pod uvedenou mez.

(5) Ustanovení předcházejícího odstavce platí obdobně, prokáže-li pronajímatel, že v roce 1933 nebo pozdějším úhrnný daní podrobený důchod nájemníka a příslušníků jeho rodiny, k nimž se počítají manžel, příbuzní v řadě přímé a sourozenci, kteří koncem rozhodného roku bydleli v bytě nájemníkově nemající vlastního bytu, činil alespoň 36.000 Kč. Úhrnným důchodem podle tohoto ustanovení jest souhrn důchodů, z nichž byla důchodová daň na rozhodný rok pravoplatně vyměřena v řádném řízení, a poloviny hrubých služebních požitků podrobených v rozhodném roce srážce důchodové daně podle § 30 zákona o přímých daních.

Čl. II.

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, která byla prodloužena § 1 zák. č. 244/1933 Sb. z. a n. do 28. února 1934, prodlužuje se se změnou uvedenou v § 2 do 31. prosince 1935.

§ 2.

Ustanovení § 3, č. 2 zák. č. 45/1928 Sb. z. a n. o odkladu exekučního vyklizení místností se mění a bude zníti:

„2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2, č. 2 až 9, 15 a 16 zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li

dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů uvedených v § 3 téhož zákona;“

Čl. III.

Účinnost ustanovení §§ 1 až 16 zákona ze dne 11. července 1928, č. 118 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, se změnou podle čl. III, odst. 2 zák. č. 54/1933 Sb. z. a n., která byla prodloužena § 1 zák. č. 244/1933 Sb. z. a n. do 28. února 1934, prodlužuje se do 31. prosince 1935 s tím, že ustanovení § 1 platí toliko o bytech, na které se vztahují ustanovení zákona o ochraně nájemníků.

Čl. IV.

§ 1.

Podle ustanovení hlavy první zákona ze dne 10. dubna 1930, č. 45 Sb. z. a n., o stavebním ruchu, lze vyvlastňovat pozemky až 31. prosince 1935.

§ 2.

Podporu podle ustanovení hlavy páté zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. lze udělit na stavby začaté do 31. prosince 1935.

§ 3.

Částka 1.100.000.000 Kč, uvedená v § 1 zákona ze dne 17. prosince 1931, č. 205 Sb. z. a n., kterým se doplňují zákony týkající se bytové péče, zvyšuje se na 1.400.000.000 Kč, přičemž zvýšení o částku 300.000.000 Kč lze užití jen na podporu staveb domů s nejmenšími byty v obcích, ve kterých je prokazatelný nedostatek takových bytů.

§ 4.

Částka 10.000.000 Kč, určená podle čl. IV, § 2 zák. č. 54/1933 Sb. z. a n. na podporu staveb nájemních domů s nejmenšími byty pro nemajetné, budou-li je stavěti obce, okresy, země a jiné veřejnoprávní korporace nebo ústavy, zvyšuje se na 15.000.000 Kč a lze jí užití v obcích, ve kterých je prokazatelný nedostatek nejmenších bytů, také na podporu staveb nájemních domů s nejmenšími byty, které budou stavěti obecně prospěšná stavební sdružení, a dále na podporu staveb rodinných domků nemajetných jednotlivců, staveb bytů určených pro zemědělské a lesní dělníky a staveb malých provozoven.

§ 5.

(1) V ustanoveních §§ 52 a 57 zák. č. 45/1930 Sb. z. a n. ve znění čl. IV, § 3 zák. č. 164/1932 Sb. z. a n. nahrazují se slova „do konce roku 1934“ slovy „do konce roku 1936“.

(2) V ustanovení § 56, odst. 3 zák. č. 45/1930 Sb. z. a n. ve znění § 1 zák. č. 244/1933 Sb. z. a n. nahrazují se slova „do 28. února 1934“ slovy „do konce roku 1936“.

§ 6.

Účinnost hlavy druhé a osmé zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. se prodlužuje do konce roku 1936.

čl. V.

Ustanovení čl. I, § 6 zák. č. 166/1930 Sb. z. a n. platí také pro rok 1935.

čl. VI.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil v nepřetržitém sledu paragrafů plně znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. o ochraně nájemníků, jak vyplývá ze změn provedených zákony uvedenými v čl. I, § 1 a tímto zákonem.

čl. VII.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. března 1934; provedou jej ministři sociální péče, spravedlnosti, financí, vnitra a veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Czech v. r.

33.

Zákon ze dne 24. února 1934

o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) V exekučních věcech proti zemědělcům (§ 9), které byly již zahájeny v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, a které budou zahájeny od té doby až do 31. prosince 1934, budou na návrh dlužníka odloženy na dobu až po 31. prosinci 1934:

a) prodej (dražba) věcí movitých a nemovitých,

b) vnučená správa zemědělského podniku, jehož výměra nepřesahuje 100 ha.

(2) Vnučená správa zemědělského podniku [odstavec 1, písm. b)], při níž byla již nemovitost odevzdána vnučenému správci, bude na návrh dlužníka zrušena.

§ 2.

V době od počátku účinnosti tohoto zákona až do 31. prosince 1934 odloží soud na návrh dlužníka rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění zemědělce (§ 9) na dobu až po 31. prosinci 1934.

§ 3.

(1) Ustanovení §§ 1 a 2 neplatí o vymáhání pohledávek

a) mzdy,

b) výživného, které jest dlužník povinen oprávněnému poskytovat podle zákona,

c) výměnků,

d) pojistných přemíí,

e) ze zápůjček, na základě kterých byly vydány zástavní listy nebo dílčí dlužní úpisy zajištěné na zemědělských nemovitostech,

f) pohledávek, které proti dlužníku vznikly po 9. květnu 1933. Byla-li k zajištění pohledávky vydána směnka, je doba vzniku této pohledávky pro účely tohoto ustanovení také dobou vzniku pohledávky směnečné, i když byla směnka obnovena,

g) smluvených pravidelných kapitálových splátek, nepřesahujících ročně 2% původní jistiny, anuit a úroků, pokud se tyto kapitálové splátky, anuity a úroky staly splatnými po 9. květnu 1933.

(2) O pohledávkách živnostníků proti zemědělcům za vykonané práce nebo dodávky platí ustanovení §§ 1 a 2, jen pokud přesahuje jistina pohledávky téhož věřitele částku 300 Kč.

(3) Ustanovení § 1 se nevztahují na věci, které nesouvisí s provozováním zemědělského podniku, ani na věci, které by za dobu, po kterou je výkon prodeje (dražby) odložen, podlehy zkáze nebo znehodnocení.

§ 4.

Na pohledávky zemědělců (§ 9), které vznikly z prodeje zemědělských výrobků jejich podniku, lze v době od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 1934 vésti exekuci nebo zajišťovací úkon jen do polovice a jen pro pohledávky vzniklé po 9. květnu 1933.